

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k nejznámějším swingovým, dixielandovým a jazzovým melodiím.

V současné době kapela patří k nejžádanějším formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako častí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, kytara, zpěv) ze skupin Tercie, Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost zkraje roku 2012 a v současné době, po 5 letech pravidelného zkoušení a vystupování, je žádanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů. Mezi nejvýznamnější akce patří opakovaná veřejná vystoupení v těchto 5 lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Tábor-Benešův mlýn: akce Zpíváme si na Beneši
- Tábor: restaurace Sokolská plovárna
- Tábor: restaurace Škochův dům
- Tábor: restaurace Nový ráj



Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Táborská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Táborsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala v roce 2016:

Rok 2016 (celkem 18 vystoupení)

1) 27.2.2016 – Tábor-Černá perla

Událost: Oslava 40. narozenin Lenky Bartáčkové (manželka Luboše)

Místo: Restaurace Černá perla

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš

Minutes:

- A. Této události předcházela zajímavá předehra. V pátek před vystoupením Vohrada hostoval v kapele Tercie, kde občas hrává mj. s Ivanem. A tam proběhla následující konverzace: Jirka Čepelín (kytarista Tercie): „Ivane, ty jdeš zítra někam hrát?“ Ivan odpovídá: „Jo, zítra s Vohradou a Merendou hrajeme v Černý perle.“ Láďa Lukáš (banjista a kytarista Tercie) na to: „Ty jdeš fakt zítra hrát s Merendou?“ Ivan vytřeští oči: „A kurva...“ Ivan totiž zapomněl, že na zítra už slíbil jiný kšeft právě s Láďou Lukášem. Celé tehdejší vystoupení Tercie stálo za prd, protože Ivan byl neuvěřitelně skleslý, každé druhé sólo zkazil a celý večer se Vohradovi omlouval. Je jasné, že Merenda si na Ivana nachystala pomstu... Ale o tom až za chvíli.
- B. Merenda hrála své jubilejní 40. vystoupení, o čemž se Vohrada zmínil v uvítací řeči. Řekl, že Merenda má dnes významný den, protože hraje své jubilejní **čtvrté** vystoupení. A nechal významnou pauzu... Když konečně Lenka zbystřila a tázavě se podívala na Luboše, Vohrada uvedl vtípek na pravou míru. Obecenstvo uznale zatleskalo počínajícímu 40. koncertu Merendy.
- C. Lenka dostala od kapely pučet společně s ústním blahopřáním všech členů kapely, za což jsme všichni byli obdařeni hubičkou.
- D. Hrál se před zajímavou společností asi 30 lidí složených z atletů (přátelé Lenky a Luboše) a jezdců na saních tažených psy Husky (přátelé Luboše).
- E. Během vystoupení si nás na mobil natáčel majitel restaurace pan Skoumal a pozval nás na vystoupení do své další hospody Sokolská plovárna.
- F. Závěr kolem půlnoci byl ve znamení tanečků a vynucovaných přídavek. Úplně poslední tečkou bylo třetí (!!!) opakování songu „No to se ví“, avšak už jen ve zpívané verzi (a capella). Lenka si vynutila Vohradu k tanci, když v samém závěru po otočce a „telemarku“ s políbením ruky dostal Vohrada od Lenky další hubičku... Prostě bylo to takové uvolněné odpoledne a večír.

Příjemné momenty:

Celkově vydařená akce byla doprovázena příjemnými momenty, když např. při zhasnutém sále a za všeobecného skřehotání „Happy Birthday...“ oslavenkyně obdržela dost se 40 svíčkami. Anebo byly doneseny 3 velké nástěnky s fotografiemi Lenky z různých období jejího života – to celé s podtitulem: „Jak šel čas...“. A protože Lenka ráda maluje, v jeden okamžik se na jakémsi stole objevilo velké „plátno“ s barvami a obecenstvo bylo vyzváno, aby každý něco namaloval a Lenka tak měla památku na tuto akci. Všichni z kapely jsme se hrnuli k plátnu, ale Lenka nám zkazila radost s prohlášením, že se nesmí malovat nic sprostého. Takže od Merendy nemá Lenka žádnou malířskou památku, protože my jsme muzikanti a malovat umíme jen ten jediný (a zakázaný) obrazec...

2) 4.3.2016 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Další Zpívání na Beneši

Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:30 – 23:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš

Minutes:

- A. Dostali jsme opakované pozvání do Benešova mlýna po předchozím úspěšném vystoupení dne 9.10.2015.
- B. Tentokrát ale dorazilo méně obecnstva (cca 25 lidí), což pořadatel pan Veselý vysvětlil tím, že nepřišel pan Sycha (dirigent komorního orchestru Bolech, který měl hudební zkoušku v Praze s jiným tělesem), s kterým prý přichází dalších 20 návštěvníků.
- C. Vohrada všechny přivítal „numerologickým“ proslovem, protože věděl, že v publiku je příznivkyně numerologie a Vohradova kámoška Vendula Kratochvílová (společně s manželem Pavlem zvaným Melák). Bylo to takhle: „Dnes je pro Merendu opravdu pozoruhodný den, nad kterým by zajásal každý numerolog. Je totiž pátek – tedy **pátý** den v týdnu, s datem **čtvrtého třetí**. Merenda zde hraje po **druhém**. A tou chybějící **jedničkou** do číselné řady nejsme my muzikanti, ale vy posluchači. Protože bez vás, obecnstva, bychom my muzikanti byli úplně **nuly**.“ Vohrada se dočkal potlesku a zároveň pochvalného zamručení od spoluhráčů.
- D. V publiku byla přítomna i Vohradova manželka + společná kámoška Monika. Kromě toho zavítal i Vohradův šéf Jirka Simon + jeho wife Bláža.
- E. Sice tentokrát chyběl Ivan (pravidelný páteční Nový Ráj s Tercií), ale přesto se nám hrálo báječně a dobře nám to šlo. Zdá se, že v prostředí Benešova mlýna existuje pro Merendu jakési Genius loci.
- F. Pepa přečetl další esej, která vycházela z exempláře citovaného na Fandových 70. narozeninách – tedy o slavných výročí. Setkala se s velkým ohlasem publika.
- G. Kolem 23. hodiny a před závěrečným setem si vzal slovo pan Veselý. Byl velmi nadšen z vystoupení Merendy a naznačil, že by kapelu bral jako „stálíci“ pro jeho hudební akce, kterými chce vejít do širšího hudebního povědomí Táborska. Zároveň pořádal o další pozdně jarní, či brzký letní termín, kdy Merenda by vrzla venku.
- H. K našemu velkému překvapení jsme z darů obecnstva inkasovali 1 250 Kč ve flašce od okurek.

Měsíc se s měsícem sešel

a tak vás chceme pozvat na další

Zpíváme si na Beneši

v pátek 4.3 v 18:00 hodin.

Prosím o potvrzení nejen účasti, ale i počtu osob
SMS zprávou na telefoním čísle 775 268 175, děkuji.



3) 12.3.2016 – Chýnov

Událost: Pařba v Holeřovně

Místo: Restaurace Na Holeřovně

Čas: 18:30 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš + Ivan j.h., Láďa Lukáš j.h.

Minutes:

- A. Ráno v den vystoupení Fanda zavolal Vohradovi, že je nemocný a určitě nemůže večer hrát. Pročež Vohrada ihned zavolal Ivanovi a po bleskovém rozhodnutí byl přizván Láďa Lukáš – banjista a kytarista Tercie a Street Band Dixie. Ten souhlasil (měl totiž v plánu se na nás přijet podívat) a tak byl s trochou štěstí vyřešen zástup Fandy. Láďa dorazil kolem osmé večerní.
- B. Holeřovna byla beznadějně vyprodaná. Takže se několikrát stalo, že přišli lidi a ihned opustili hospodu, jelikož se prostě neměli kam vejít.
- C. Spustili jsme v 17:30 a to již bylo úplně plno.
- D. Opět se konaly Krátké chvilky krátké poezie s klasicky výbornou odezvou ze strany publika.
- E. V půl osmé dorazil Láďa Lukáš. Když se po chvíli osmělil pozorováním kapely v přeplněné hospodě za výtečné atmosféry, přidal se k Merendě nejdřív jako doprovodný hráč. Vohrada ho představil a netrvalo dlouho a Láďa se stal miláčkem publika. Zejména při jeho zpěvu Panenky zaplesala srdce mnohých dívek a dam...
- F. Na chvíli též dorazil Vohradův kolega z Bolechu houslista Marián Berka. Seznámil se s naším Járou a lanořil ho do symfoňáku. Jára odolal a nabídku nepřijal.
- G. Kolem 22:00 jsme obdrželi skvělou rybí večeři.
- H. Úplný závěr po půlnoci obstaral Láďa Lukeš, když zahrál tradicionál „Když svatí jdou“ za podpory Vohrady a Ivana.
- I. Od neznámých dárců jsme obdrželi honorář 400 Kč, když 300 Kč věnoval Vohrada Láďovi jednak za ochotu zaskočit, jednak na benzín.

Vtipný moment:

Ihned po příjezdu do Holeřovny se konala „pomsta na Ivanovi“ za to, že zapomněl na kšeft s Merendou dne 27.2.2016 (oslava narozenin Lenky Bartáčkové). Ivan už byl v předstihu trochu vyplařený, protože nevěděl, co mu přichystáme. Proběhlo to takhle: Při přípravách na vystoupení se jen tak mimoděk u Ivana zastavil Pepa a předal mu nějaké kalendáře se slovy: „Hele, nic se neděje. Prostě, každý může zapomenout. Tak si to příště zapiš třeba tady do kalendáře.“ Po chvíli přišel Vohrada a předal mu sadu barevných fixů, tužek a gum se slovy: „Hele, nic se neděje. Prostě, každý může zapomenout. Tak si to příště zapiš třeba tady do těch kalendářů tlustým fixem. Bude to líp vidět.“ Pak následoval Luboš, Fanda a Jára a každý mu předal značné množství záznamového materiálu pro lepší upamatování. Myslím, že Ivan si oddechl, že nebyl veřejně pranýřován...

Hezký moment:

Po výživné sérii: Pole s bavlnou, Zuzana a Oranžový expres a hlavně po Járově závěrečné houslové exhibici se rozlétly dveře od kuchyně a napochodoval Pepa s dárkem pro Járu, který koncem ledna 2016 oslavil 60. narozeniny. Od kapely obdržel upomínkový předmět v podobě 2 lahví fajnového vína s příslušenstvím. Jára za bouřlivého a nekonečného potlesku celé hospody přijal dar a při děkovné řeči se mu rozkolísal hlas dojetím.

Intermezzo 7 – Pohled na zkoušky

Minutes ze zkoušky 6.4.2016

- A. Na zkoušku dorazil Ivan, takže opět jsme zkoušeli v 6 lidech. To je dobré...
- B. Ivan ve svých 60 letech zjistil, že vlastně neumí hrát „Chajdu drnovou“ (což je slabikář každého folkaře). Merenda totiž namísto obvyklých 3 akordů používá 5!!!. Což Pepa komentoval slovy: „Jsem s tebou, Ivane. Taky jsme to mohli hrát na 3 akordy, jen kdyby se nám do toho nemotal Bolech...“. Na adresu Vohrady přistála ještě další replika od Pepy: „Hoši, dáme si inzerát: kapela Merenda hledá basáka. Neznalost hry na kontrabas výhodou.“
- C. A úplné trauma už měl Ivan v songu „Zátoka“, kde jsme oproti jeho 40 letým zvyklostem změnili konec jedné fráze (kde se stále „drží“ jediný akord). Ivan prohlásil, že na příští zkoušku dorazí raději až v září, aby ty všechny změny stačil zažít a nastudovat. Jako drobnou náplast na jeho smutek jsme mu nabídli, že ho po takové zdrcující a vyčerpávající zkoušce odvezeme domů autem...

Minutes ze zkoušky 27.4.2016 – příchod Ládi Lukáše

- A. Jára měl svátek a přinesl bábovku a Plzeň. Od všech dostal pusu...
- B. Na zkoušce byl poprvé přítomen Láďa Lukáš. Tentýž Láďa Lukáš, který na minulém kšeftu zaskočil za Fandu. Láďa přijal pozvání Vohrady, s nímž se znal 3 roky z hostování v kapele Tercie. Kromě Tercie tehdy Láďa hrál i kapelách Starouš band nebo Street Band Dixie. Pro Merendu to jednoznačně znamenalo posilu jednak nástrojovou (4-strunné banjo), jednak pěveckou (skvělý chraplák) a jednak morální – Láďa je velmi známá tábořská hudební postava.
- C. A protože na zkoušce byl opět přítomen i Ivan, orchestr zkoušel v 7 lidech. A to už je „nějaké“ těleso.

4) 29.4.2016 – Malšice

Událost: Sešlost automechaniků a pracovníků firmy Zeelandia

Místo: Garáž u Lubošova kamaráda

Čas: 18:30 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš

Minutes:

- A. Kolem 18:15 jsme 2 auty dorazili na místo, které nám Luboš na zkoušce předtím raději ukázal na mapě. Jednalo se o zvláštní usedlost na kraji Malšic, které vévodila vysoká a prostorná garáž a neskutečné množství hababurdí kolem...
- B. Pořadatelé byli milí a štedří, hned při příchodu jsme všichni dostali čerstvou klobásu z udírny a byla fakt skvělá.
- C. Po 18:30 jsme si udělali zvukovou zkoušku a vlastně jsme byli připraveni hrát. Jenže skoro všichni účastníci zůstávali venku na zapadajícím a trochu hřejivém slunkku, pročez jsme si udělali „veřejnou zkoušku s občerstvením“. A přehráli jsme několik setů z „druhé strany playlistu“.
- D. Tím se začalo do garáže pomalu trousit budoucí publikum. Je pravda, že leckteří pánové i dámy již přicházeli v poněkud podroušeném stavu...
- E. Takže kolem osmé večerní začalo klasické vystoupení s úvodním Vohradovo přivítáním a následnými přestávkami v podobě „krátkých chviliek krátké poezie“.
- F. Nakonec se z toho vyklubala docela veselá párty, když publikum dost často zpívalo i tančilo.

- G. Vystoupení jsme hodlali ukončit v půlnoci, ale s již velmi rozjařeným publikem nebylo snadné se rozloučit. Absolvovali jsme dokonce 2 přídavky („No to se ví“ a „Cizinec na pobřeží“).
- H. Pak nastoupili místní borci s kytarami (včetně našeho Luboše) a rozjeli „afterparty“.

Hezký moment:

Před koncem produkce jeden přítomný muzikant (budoucí kytarista pro afterparty) chytil Luboše kolem krku a naoko vyčítavě mu sdělil: „Když jsi nám říkal, že tu zahraješ se svými kámoši, mysleli jsme, že přijede nějaká parta amatérů. Ale vůbec jsme netušili, že hraješ s tak výbornou kapelou.“

Moment poučení:

Dozvěděli jsme se zajímavou informací o modrých kontrabasech: Japonci prý objednali zhruba před 4 lety ve firmě Strunal Schönbach s.r.o. (dříve Cremona z vísky Luby u Chebu) několik modrých kontrabasů, které byly určeny pro muzikanty na výletních oceánských lodích. Pak z kontraktu sešlo a basy firmě zůstaly. A jelikož nešly na odbyt, prý se prodávaly s 40% slevou. Takže Vohrada má vlastně basu jednak určenou pro zaoceánské parníky, jednak za slušných 27 000 Kč (po 40% slevě ji koupil na pouhých 16 000 Kč). A doteď to ani netušil...



5) 14.5.2016 – Kloužovice u Chýnova

Událost: Oslavy 64. narozenin místního občana pana Kalouska

Místo: venkovní pergola, stany

Čas: 18:45 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Luboš se omluvil odpoledne před vystoupením pro silné nachlazení. Sice nabídl svoji účast, ale pro chrapot by nemohl zpívat. S Vohradou se domluvili, že Luboš zůstane doma, jelikož Merendu posílili Ivan a Láďa.
- B. Bylo to poprvé, kdy s Merendou regulérně od samého začátku účinkovali Ivan a Láďa.
- C. Merenda již zde hrála v roce 2012 a tenkrát to bylo její teprve třetí a vlastně první „veřejné“ vystoupení.
- D. Kapela hrála v pergole, která byla od minulé návštěvy dvojnásobně zvětšena. Boky pergoly byly „zaplachtovány“ a u vstupního prostoru sálal venkovní krb. Přestože bylo chladno a občas pršelo, uvnitř bylo docela příjemně.
- E. Merenda se rozmístila kolem prostorného stolu a zajímavě promíchala své tradiční „postavení“. Při pohledu zleva posluchač registroval toto složení: Jára, Vohrada (oba stojící), Ivan, Pepa, Fanda (občasné klarinetově stojící), Láďa (všichni sedící). Toto rozmístění si vyžádaly okolnosti (ne moc místa v pergole), avšak byl problém v tom, že jsme se nepříliš dobře slyšeli.
- F. Přesto kapela podala velmi dobrý výkon (s minimem „faulů“ – jak vtipně glosoval Ivan) a Láďa se skvěle aklimatizoval. Výborně zazpíval „Panenku“ a pak přídávkové songy: „Když svatí jdou“ a „Až má svíce dohoří“.
- G. Kolem 21. hodiny mohlo být přítomno dobrých 30 lidí.
- H. Občasné si s Merendou vrznul na vlastní donesené housle i místní pán Honza Setunský. Nebylo to špatné, ale po dohodě s Járou jsme mu nedávali moc velký prostor z obavy, aby nezačal nutit kapelu hrát nežádoucí kousky. Myslím, že to fungovalo k oboustranné spokojenosti a Merenda si v pohodě udržela pozici hudebního hegemonu.
- I. Dali jsme i 2 sety lidovek, což publikum uvítalo. Naopak, vypustili jsme jazzové sety.
- J. Po oficiálním konci lehce po půlnoci následovaly 2 přídávky.

Hezký moment:

Těsně před koncem vystoupení pan Kalousek (hlavní oslavenec) Vohradovi velmi chválil Merendu a řekl, že naše vystoupení se nedá srovnat s tím před 4 roky. Prý jsme se neuvěřitelně zlepšili a hrajeme výborně. Máme počítat s tím, že za rok touto dobou opět dostaneme pozvánku.

Zajímavý moment:

Správce pergoly pan Štokinger (zvaný Bouřka) sdělil zajímavost, že na podobných akcích v kloužovické pergole (a že jich je spousta) se nepije tvrdý alkohol. On sám osobně to zakázal. Kdo má tu potřebu, pije pouze „lepidla“ (likéry do 20% alkoholu). Ještě zajímavější je, že to všichni návštěvníci dodržují a nemají s tím nejmenší problém.

Vtipné momenty:

- A. Ivan prohlásil, že mu při hraní vyhovuje sousedství Pepy. Jelikož ten mu nehlásí akordy budoucí písně (což obvykle dělá Jára a někdy i blbě), ale čísla poprsí fanynek kapely. To prý Ivana tak nakopne, že akordy vždy nějak dohoní během songu.
- B. Po ukončení produkce jsme plánovaně přidali Láďovy „Když svatí jdou“. Setkalo se s dobrým úspěchem. Nicméně domácí se nedali zahanbit a přidali svoji vlastní hymnu

zpívající ve 3 mužích (pánové Bouřka, Setunský a jakýsi bývalý zápasník). Byla to náramná legrace jak po stránce obsahu, tak i provedení, protože pan zápasník zpíval téměř nefalšovaným ženským sopránem. Kdoví, co „zobal“ v době své vrcholné sportovní kariéry...

Nešťastný moment:

Při představovačce kapely před závěrečným songem Vohrada omylem představil Járu jako Láďu. Ihned se opravil a omluvil jak Járovi, tak publiku. Jára později glosoval v emailu:

Jára: No...a nevím, zda neukončím angažmá.

Poté, co mě kapelník před domácími (které znám padesát let) představil jiným jménem, se dám asi najmout jinde!

Vohrada: Ano, Járo, jsem velký kající. Za 4 roky fungování Merendy, což obnáší přesně 43 vystoupení, se mi to nestalo. Přijmi ještě jednou moji omluvu.

Nejhorší je (a to je zákon schválnosti), že se to stane zrovna tam, kde se to nejmíň hodí. Naštěstí jsi svým skvělým hudebním výkonem jasně přebil moje hloupé škobrtnutí.

Ale stalo se, takže se Járy musím zeptat: čím mám vykoupit neukončení tvého angažmá v Merendě? Vše co mám, vše co mám, já za Járu dám...

6) 3.6.2016 – Tábor-Sokolská plovárna

Událost: Zájem o vystoupení ze strany majitele (mj. i majitel restaurace Černá perla)

Místo: Venkovní zastřešená část restaurace

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Luboš byl plánovaně omluven, naštěstí pro Merendu hráli Láďa i Ivan.
- B. Přestože bylo krásné, slunné a teplé odpoledne, kapelu jsme postavili do závětří, jelikož od Jordána nevlídně protahovalo.
- C. Dozvěděli jsme se, že akce byla inzerována v tábořském vysílání Rádía Kiss.
- D. Smlouva je smlouva – jak správně podotkl Pepa – pročez Merenda začala vrzat přesně v 18:00. Pravdou je, že tou dobou tam bylo asi 5 lidí.
- E. Avšak během ani ne hodiny se prakticky celé venkovní posezení zaplnilo a produkci mohlo sledovat dobrých 50 lidí.
- F. Dorazily tyto známé tváře:
 - a. Fandova manželka + kámoška
 - b. Jirka Čepelín (Tercie)
 - c. Jarda Březina a jeho ségra (známí táborští muzikanti, mj. s Jardou hraje Vohrada v Bolechu) + jejich kámoška Hana Ziková
 - d. 3 kámošky (viz dále)
 - e. Janička Zelená (máma Vohradova zetě)
 - f. Aleš Vaněk (bývalý pracovní kolega Vohrady, Fandy, Pepy a Luboše)
- G. Po plánovaném ukončení se ozývaly slušné ovace, pročez Merenda (též plánovaně) přidala „No to se ví“.
- H. Po odečtení útraty jsme zaokrouhleně inkasovali 1 700 Kč (2 300 Kč základní honorář kapely, odečtená útrata 570 Kč). Dal jsem Láďovi 200 Kč (na benzín) a zbylých 1 500 Kč jsem vložil do fondu kapely.

Vtipné momenty:

- A. Ivan dorazil asi s půlhodinovým zpožděním, což svedl na to, že prý šel podle mapy, kterou v předstihu emailem poslal všem Vohrada.



- B. Vohrada před akcí ostatním svým kolegům přislíbil účast 3 kámošek. A ty skutečně dorazily. Kámoška Hanka (kolegyně z bývalého zaměstnání Vohrady, Pepy a Fandy), její kámoška Irma a nejvěrnější kámoška nás všech: půl litru poctivé mirabelkovice.
- C. Produkci Merendy byl nejvíc překvapený výčepník, který Vohradovi při vyplácení honoráře třásl pochvalně rukou a říkal: „Hrozně jsem se bál vašeho sloganu: Merenda – zahraje národní písně z celého světa. Myslel jsem si, že budete hrát Ach synku, synku nebo něco podobného...“

D. Email od Járy:

My, co jsme vydrželi až téměř do půlnoci (vid' Ivane:-)), jsme sklidili nehraný obdiv přítelkyně číšníka. Prý jsme ji dojali až k slzám - snad nemyslela zoufalý pláč!

Nicméně nechtěla věřit, že jsme amatéři, o čemž ji Ivan usilovně přesvědčoval...

Marně. Přesvědčil pouze mě!

Ivana prosím, aby přehodnotil ještě pátek s ohledem na to, jak pěkně jsem se o něj postaral! ...ale chápu, že sliby se mají plnit.

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Skupina Merenda: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv).
Jako stálí hosté s námi vystupují Ivan Dalihod (banjo) ze skupiny Tercie a Vladimír Lukáš (banjo, kytara) ze skupin Tercie či Street Band Dixie.



Uslyšíte repertoár od folkových a C&W songů přes lidové a národní písně až ke známým swingovým a jazzovým melodiím.

Vystoupí v pátek 3.6.2016 od 18 hod
v restauraci

Na Plovárně

Těšíme se na Vaši návštěvu

7) 7.6.2016 – Tábor-Škochův dům

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zahrádka restaurace Škochův dům za Žižkově náměstí

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Jednalo se o naše 1. vystoupení v této lokalitě a měli jsme před sebou nelehký úkol: jak zaplnit hudbou Žižkovo náměstí.
- B. Po 17:30 jsme se sešli u Škocháče (Vohrada až v 17:55) a rozhodli se, že budeme hrát venku. Hlavně z důvodů, že bylo krásně a vevnitř rozhodně nikdo nesesedl.
- C. Začali jsme hrát lehce po 18. hod, když se ve venkovní zahrádce posadilo trochu více lidí. Nakonec se celá zahrádka zaplnila, u každého stolu seděli lidi. Všechny ostatní zahrádky na celém náměstí zely prázdnou.
- D. Přestože jsme měli v zádech zeď, akusticky to nebylo nic moc. A tudíž jsme se ani necítili moc dobře při hraní.
- E. Navíc, Pepa byl totálně hlasově indisponován (měl dokonce zvýšenou teplotu), pročež jsme museli odezpívat za něho.
- F. Opět mezi nás zavítala kámoška Hanka Zíková, se kterou jsme se seznámili na Sokolské plovárně a která se postupně stávala naší velkou fanynkou.
- G. Dostavili se též rodiče Luboše, kteří o akci vůbec nevěděli. A pokárali Luboše, jelikož v opačném případě by prý převedli s sebou spoustu lidí.
- H. Akce jsme dohráli těsně po úderu 22. hodiny věžních hodin tábořského Žižkova náměstí.
- I. Dle dohody jsme hráli „pilotní vystoupení“ zdarma, pouze za nápojovou útratu.

Hezký moment:

Šéf Škochova domu pan Jiří Krejčí seděl mezi publikem a popíjel. Po ukončení produkce Merendě sdělil, že byl velmi spokojený a všechny muzikanty pozval na panáka. To jsme s díky odmítli, protože kromě Fandy byli všichni autem. Nicméně dostali jsme pozvánku na další vystoupení v červenci a srpnu 2016 (vždy v úterý).

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Uslyšíte folkové a C&W songy, lidové a národní písně i známé swingové a jazzové melodie



Úterý 7.6.2016 od 18 hod – Škochův dům Tábor

8) 10.6.2016 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Zpívání na Beneši

Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:30 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš

Minutes:

- A. Když jsme po půl šesté dorazili do Mlýna, tesaři ještě dokončovali fungl nové venkovní pódium, které nechal postavit pan Veselý a které jsme měli pokřtít. Bylo to vlastně poprvé, co jsme měli hrát na Beneši venku.
- B. Chvilí jsme se zdráhali, zda na pódiu hrát, protože jsme byli jen v 5 a měli obavu, že muzika „uteče“ za nás a ne do lidí. Uvažovali jsme spíše o hraní na protilehlém tanečním parketu se zdí v zádech. Nakonec zvítězilo nové pódium a bylo to dobře.
- C. Přišla se na nás podívat spousta známých tváří. Namátkou jmenuji: Vohradova manželka + kámoška Monika, Jirka+Bláža Simonovi, naše nová fanynka Hanka Ziková, Fandův kámoš z Harachovky, atd. Ale dorazilo i hodně tradičních návštěvníků, takže všechny lavice byly obsazené a mohlo být přítomno dobrých 40-50 lidí. To bylo dobré číslo, protože ten den v Táboře a okolí probíhala Noc kostelů, která „stáhla“ hodně zpěváků, jež navštěvují akce na Beneši.
- D. Bylo teplo a tak se hrálo se velmi příjemně. Po setmění pan Veselý roztopil 2 „ohnivé vázy“, z nichž čoud měl odhánět komáry. Asi to fungovalo. Anebo to bylo pivem a kořalkou?
- E. V pokročilejší době publiku začal dominovat jakýsi Luboš, který před nedávnem oslavil 50. narozeniny. Neustále chodil mezi lidmi, rozléval kořalku a svými vtipnými glosami a halasným zpěvem byl milým nositelem zábavy.
- F. V jednu chvíli se na tanečním parketu objevily hned 4 páry, kterým jasně vévodil pan Veselý se svojí partnerkou.
- G. Jak se stalo na Beneši tradicí, do velké flašky od okurek přispěli posluchači drobnými peněžními dary, pročež jsme inkasovali 1 400 Kč.

Setkání s Bolechem:

- A. Těsně po 18. hodině akci navštívil pan Vladimír Vancí, kterému Vohrada poslal pozvánku. Pan Vancí je vedoucím Komorního orchestru Bolech, kde Vohrada hraje na kontrabas, a dorazil se svoji nevěstou Kristinou, kterou si za týden bral za ženu. Oběma snoubencům se velmi líbilo prostředí Benešova mlýnu a pan Veselý později oba provedl po objektu. Během jedné pauzy Vohrada + Pepa (s panem Vancím jsou sousedi z Chýnova) se snoubenci příjemně pokecali a pan Vancí přiznal, že v mládí (nyní mu je 65 let) hrával v několika C&W kapelách. Takže repertoár dobře znal a naše produkce se mu líbila. Avšak zdržel se jen asi 2 hodiny a v jedné z dalších pauz se přišel rozloučit s Vohradou. Oba se měli za týden setkat na svatbě pana Vancí, kam byl pozván celý orchestr Bolech (kolem 50 muzikantů).
- B. Po setmění dorazil na kole Jirka Sycha – dirigent Komorního orchestru Bolech – se svoji malou dcerkou. Přivítal se s Vohradou a seznámil s jeho ženou. Omluvil se, že jde pozdě proto, že doprovázel svoji manželku (skvělá violistka) na hudební akci Noc kostelů. Vydržel cca do 22:30 a pak se přišel rozloučit. Avšak nejen s Vohradou – podal si ruku skoro se všemi hochy z Merendy a prohlásil, že máme „potenciál růstu.“ Někdo jednou řekl, že 10 nejlepších tábořských muzikantů dohromady nesahá panu Sychovi ani po kolena. Takový je hudební formát. Skromnost mu ale rozhodně nechybí...

Dovolujeme si vás pozvat na
šesté příjemné posezení.

Zpíváme si na Beneši

Tentokrát venku v pátek 10.6 v 18 hod. ,
k tanci a poslechu hraje kapela Merenda.

Vstup volný, občerstvení zajištěno, hosté jsou vítáni.
Hledáme kapelu pro příští setkání.

Pěkný večer přeje Veselý a Sycha.

9) 18.6.2016 – Velmovice

Událost: Oslava 60. narozenin Járy a Ivana

Místo: Statek u Šalátů

Čas: 18:00 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Proběhla velkolepá a společná oslava 60. narozenin Járy a Ivana. A také našeho z nejvýraznějších fanoušků Ládi Šaláta z Chýnova.
- B. Pročež bylo jasné, že kulturního dění ve Velmovicích se zúčastní 2 kapely: Járova Merenda a Ivanova Tercie. Kromě toho dorazili i 2 muzikanti ze Starouš bandu (Pepa Novák a basák Pavel), kde hraje Ivan a Láďa.
- C. Nedorazil Luboš, jelikož v Táboře se konalo MČR v atletice a Luboš zde fungoval jako delegát. A večer měl nabitý program, jelikož organizoval volný program mladým atletkám, aby se v Táboře neztratily... ☺
- D. Jára měl výrazný handicap v den oslavy svého jubilea, jelikož už 3. den p(r)odělával střevní chřipku. Tedy prakticky nejedl a nepil a byl zelený jak sedma.
- E. Až kolem půl osmé se kapely nasoukaly do skvěle připravené a vybavené stodoly. Zahájila Tercie s Vohradou jako basákem. Asi po hodině z druhého kouta zahrála Merenda. A takto jsme se střídali až do půlnoci.
- F. Kolem 9. večerní Vohrada přednesl a předal oběma oslavencům Čestná uznání.
- G. Tercie se rozloučila kolem 22:30. Avšak kytarista a „věrný druh“ Brďa zůstal a přítomné zahrnoval nekonečnými vtipy, většinou však bohužel s (až příliš) „sexuálně oplzlou“ tematikou.
- H. S Vohradou byla přítomna manželka + přítelkyně Monika. Statek opustili společně s Fandou kolem půlnoci.

Intermezzo 8 – Zas ten BOLECH...

Podruhé v historii Merendy došlo ke konfliktu Vohradova termínu se symfoňákem Bolech. Totiž přesně v tentýž den (spíše odpoledne) se ženil vedoucí orchestru pan Vladimír Vancí (65), když si bral svoji přítelkyni Kristinu (30) a veškeré svatební radovánky se konaly přímo v Chýnově v areálu ženichovy firmy KOLOVRAT ČM. Každý člen Bolechu dostal na tu svatbu pozvánku. Ale jak známo – kšeft je kšeft, pročež Vohrada přirozeně upřednostnil Merendu. Pozdě večer pak Vohrada objevil u jednoho stolu hornistku Bolechu Kláru Sejkovou. Takže pokecali (nejen o svatbě pana Vancí, kde Klára hrála) a potykali si. A kde se tam vzala? Je to přece přítelkyně Járy synovce, takže vlastně byla na rodinné oslavě...



Hezké momenty:

- A. Místnímu oslavenci Láďovi Šalátovi připravilo potomstvo dojemnou videoprojekci, když všem přítomným byly na dvoře statku promítnuty fotky a videa Ládi od nejútlejšího věku až po současnost. To vše přirozeně s humornými komentáři kamarádů.
- B. Po setmění cca kolem desáté večerní se opět venku konalo ohňové show. Jakýsi mládenec s dívenkou předváděli nejkrkolomnější kousky se zapálenými tyčemi, obručemi a dalšími pomůckami. Bylo to hezké...

Vtipný moment:

Merenda zcela úmyslně zahrála song „Quantanamo“, který je oblíbeným oslavence Ládi Šaláta. Ten totiž na všech minulých vystoupeních po námi odezpívané frázi „Quantanamo, hejá, Quantanamo“ vždy připojí svým výrazným hlasem: „Americano, Mexicano, hombre“. Dnes po odezpívání příslušné fráze jsme jako obvykle upřeli zraky do míst, kde sedí Láďa, a čekali na odezvu – a ejhle – on nikde. Naše zděšení netrvalo ani vteřinu, když se náhle ozval Láďův neskutečně burácivý vokál. Jenže nikdo nevěděl odkud. Láďa se totiž během úvodní sloky nenápadně vytratil a rychle vyběhl na půdu až

k otevřenému prostoru stodoly. A jeho pronikavý vokál se nesl z výšky vysoko nad našimi hlavami. Jak sám velký Pavarotti...



Merenda v akci



Tercie v akci



Pokec s Jirkou Šalátem (spolumajitel statku)



Čestné uznání pro Járu



Vohrada předčítá Čestné uznání Ivanovi. V pozadí zkroušený druhý oslavenec Jára.

Kolektiv BSP
(Bratrstvo Samozvaných Písničkářů)

uděluje

Čestné uznání

Járovi Mládkovi

za zásluhy k dosažení věku 60 let

a dále

za 4. místo v soutěži

Nejstarší kolega v kolektivu hudební skupiny Merenda



Zásluhy se oslavenci připisují zejména jeho odvaze ve svých 55 letech spoluzaložit novou kapelu, když předtím jeho housle 25 let „visely na hřebíku“. Ale svojí pílí a odhodlaností se velmi rychle vypracoval do pozice skvělého sólisty, kterého nazýváme „skokanem“. To je hráč, který za 4 roky existence kapely neuvěřitelně poskočil ve svých houslových dovednostech.

O jeho hudebních kvalitách svědčí fakt, že jakmile začne hrát sólo (platí to jen v některých lokalitách), jeho fanoušci okamžitě začnou vzájemně připíjet čímkoli na zdraví (asi z obavy, aby se Járovi něco nestalo a on mohl dál hrát svá krásná sólo až věčné časy).

Je vysoce oceňován za výborné provedení songu „Oranžový expres“, kde hraje rychlá a technicky náročná sólo. Často se v závěru songu dostane do takové houslové extáze, že ostatní členové kapely raději zahazují své nástroje a odcházejí z pódia někam ukrýt svoji průměrnost.

Kolektiv BSP přeje našemu kamarádovi mnoho dalších a krásných promrhaných let života a společně blahopřejeme sloganem:

(i)

„Ať jsi i po šedesátce stále Mlád(e)k“

Příloha: Fajnová sada vybraných vín (slavnostně předáno 12.3.2016 v Holešovně).

Kolektiv BSP:

Kolektiv BSP

(Bratrstvo Samozvaných Písničkářů)

uděluje

Čestné uznání

Ivanovi Dalihodovi

(zvanému Anče či Andulák)

za zásluhy k dosažení věku 60 let

a dále

za 5. místo v soutěži

Nejstarší kolega v kolektivu hudební skupiny Merenda



Zásluhy se oslavenci připisují zejména jako prvnímu skutečnému hudebníkovi v řadách Merendy v době jejího vzniku (2012). Ivan k tomu tehdy řekl: „Bývalo to s vámi dost napínavé, nikdy jsem totiž přesně nevěděl, co mohu očekávat v nejbližším taktu. A tak jsem se vlastně zdokonaľoval ve hře, protože jsem musel být nestále ve střehu“. V Merendě si však rychle našel své místo, nejčastěji po boku sólisty Járy. Nicméně nedávno Ivan prohlásil, že mu při hraní více vyhovuje sousedství Pepy. Jelikož ten mu v předstihu nehlásí tóninu budoucí písně (což obvykle dělá Jára a někdy i blbě), ale čísla poprsí fanynek kapely. To prý Ivana tak nakopne, že tóninu vždy nějak dohoní během songu.

Do myslí hudebního kolektivu Merendy se neodmyslitelně zapsal odvážným přiznáním, když ve svých 60 letech zjistil, že vlastně neumí hrát „Chajdu drnovou“ (což je slabikář každého folkaře). Merenda totiž namísto obvyklých 3 akordů používá 5!!! Naštěstí kolega Pepa poskytl útěchu slovy: „Jsem s tebou, Ivane. Taký jsme to mohli hrát na 3 akordy, jen kdyby se nám do toho nemotal Bolech...“ V neposlední řadě je skvělým muzikantem bezvadně ovládajícím hru na 5 strunné banjo. O jeho hudebních kvalitách svědčí fakt, že z každého vystoupení

Merendy se navrací značně znaven zdoláváním nekonečné řady panáků kořalky, s pomocí kterých dávají najevo obdiv k Ivanovi jeho fanoušci. A on je přece nechce zklamat...

Kolektiv BSP přeje našemu kamarádovi mnoho dalších a krásných promrhaných let života a společně blahopřejeme sloganem:

„Zas to zrádné banjo ve svých rukách měj...“

Příloha: Whisky, což je Ivanovo gústo (bez whisky má totiž v ústech pústo).

Kolektiv BSP:

10) 1.7.2016 – Meziříčí

Událost: Vysvědčení s Mexickou vlnou

Místo: Přírodní parket Meziříčí

Čas: 20:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Merenda poprvé vystoupila v 7-mi členném obsazení.
- B. Fungovala jako závěrečná kapela na multižánrové hudební akci Vysvědčení s Mexickou vlnou, když předtím od 18 hod na přírodním parketu v Meziříčí vystupovala kapela MexWave (dříve Mexická vlna), kterou Vohrada vede, a několik dalších hudebních hostů.
- C. Kapelu jsme umístili blíže k obecnstvu, tedy před objekt bývalé prodejny, ale asi to chtělo být ještě blíže lidem – měli jsme pocit, že lidi moc nezajímáme.
- D. Produkci jsme ukončili krátce po 11. večerní. Vohrada představil kapelu a kupodivu ze strany publika se hodně tleskalo. Pročež jsme nabídli přídavek: „Když svatí jdou“.
- E. Fotky pořídila Markéta Vacková, které za to patří velký dík.

Překvapivý moment:

Díky kompletnosti kapely jsme vytvářeli vcelku hutný sound a hrálo se nám docela dobře. Jenže nám připadalo, že lidi moc produkci nevnímají a hodně se mezi sebou bavili. O tom, že bychom rozezpívali publikum, nebo aspoň jedince jsme si mohli nechat zdát. Zkrátka lidi v Meziříčí jsou jiní než například příznivci v Chýnově... Spekulovali jsme, že se přestěhujeme ještě blíže publiku a celkově nás trochu trápil zdánlivý nezájem posluchačů. Později se Vohrada od medříčských spoluobčanů dozvěděl, že se Merenda moc líbila. To bylo překvapivé a v každém případě nás to potěšilo.







11) 9.9.2016 – Tábor–Sokolská plovárna

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zastřešená část restaurace

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Odehráno 43 songů (tak hrozně nás to bavilo).
- B. Začali jsme hrát téměř přesně v 18:00 a to už byly skoro všechny stoly obsazené. Nakonec lidi odněkud tahali židle a seděli nebo postávali, kde se dalo. Jistě k tomu přispělo báječné letní počasí (bylo kolem 30 st.)
- C. Zajímaví přítomní: celá rodina Bartáčkova, Svatava Mládkova + brácha našeho houslisty Járy s manželkou Dášou, Iva Zemanová (manželka Fandy), Martin Kunert

(houslista Bolech), Jana Zelená (tchýně Vohradovy dcery Petry)+přátelé, Helena Boučková (učitelka ZUŠ v Táboře – později velmi chválila Merendu kontrabasovému učiteli Vohrady a žasla nad modrou basou).

- D. Lidi velmi často zpívali s kapelou a mohutně tleskali po každém songu. Proto jsme repertoár více zaměřili na „odrhovačky“.
- E. Hráli jsme dle „nového posedu“ – tedy banjisti Ivan a Láďa seděli před stojícím zbytkem kapely. Myslím, že se hrálo v dobré pohodě a na výkonu kapely to bylo znát.
- F. Dobře se povedly novinky: Fajn džob, Boty proti lásce, Krásná je za noci.
- G. Přestože si je lidi nevytleskali, nakonec jsme dali 3 přídávky: No to se ví, Když svatí jdou, Až má svíce dohoří a dočadí.
- H. Dostali jsme pozvánku na hraní na 70. narozeninách Jirky Bartáčka (táty Luboše). Akce se uskuteční nejspíš koncem března 2017. Uvažované lokality: Kulíkova kavárna v Táboře anebo Penzion v Moravči.
- I. Honorář: Základ: 2 400 Kč (účtovali jsme jen 6 hudebníků), po odečtení útraty zbylo 1 700 Kč, Láďa dostal na benzín 200 Kč.

Dobré momenty:

- A. Jednotlivé sety jsme neprokládali krátkými chvilkami poezie, avšak kolem 9. večerní Pepa spáchal asi 10-ti minutovou vložku krátké poezie, která měla velký úspěch. Lidi se samovolně přidávali a občas od nějakého stolu zazněl další citát.
- B. Mladý pan pingl ze Sokolské plovárny prohlásil, že tolik lidí snad letos ještě na plovárně neměli. Produkce Merendy se mu hrozně líbí, doslova řekl, že měl občas husí kůži. Zároveň doporučil, ať Merendu umístíme na Facebook, protože prý máme víc příznivců, než si myslíme. A lidi budou chodit na naše vystoupení, když budou vědět, kde hrajeme.



Vtipný moment:

Vohrada se radil s Pepou a navrhoval dát 200 Kč Láďovi jako honorář. Pepa vymyslel vtip a společně s Vohradou ho šli sdělit Láďovi: „Hele, Láďo, protože akce byla honorovaná, tak jako host kapely dostaneš honorář 200 Kč. Ale protože jsme se právě dohodli, že dnešním dnem se stáváš regulérním členem kapely, tak ti s Vohradou gratulujeme. A jak víš, řádní členové Merendy dávají veškeré honoráře do fondu kapely. Takže nedostaneš nic.“ Nakonec jsme pro Láďu vymysleli novou kategorii: „příspěvek na pohonné hmoty“ a dostal 200 Kč.

Intermezzo 9 – Založení nové tradice v Novém Ráji?

Dne 20.9.2016 se uskutečnila zajímavá schůzka v hospodě Nový Ráj v Táboře. Tímto nejspíš vzniklo nástupnictví již 20-leté tradice, kdy od října do Velikonoc každý pátek hrála v Novém Ráji kapela Tercie. Ale tato se cítila již příliš unavená takovým závazkem a hodlala skončit. Byl to hlavně Láďa Lukáš a Vohrada, komu se zdálo, že je škoda přestat hrát v místě, kam jsou lidi 20 let zvyklí chodit na „folk a country“. Pročež si k jednomu stolu sedl majitel Nového Ráje pan Miroslav Volena a zástupci 4 kapel, které by se střídaly v dané sezóně. Za Merendu se zúčastnili: Vohrada+Pepa, za Tercii Jirka Čepelín, za Starouš Band: Pepa Novák + basák Pavel, za Krýgl Boys basák Honza Čechtický. Vše moderoval Láďa Lukáš. Výsledkem byla dohoda týkající se pátečních vystoupení všech 4 kapel dle stanoveného harmonogramu:

#	Datum	Kapela	Poznámka
1	7.10.2016	Tercie	
2	14.10.2016	Starouš band	
3	21.10.2016	Krýgl boys	
4	28.10.2016	Nehraje se	Státní svátek
5	4.11.2016	Merenda	
6	11.11.2016	Krýgl boys	
7	18.11.2016	Nehraje se	Po státním svátku
8	25.11.2016	Tercie	
9	2.12.2016	Merenda	
10	9.12.2016	Tercie	
11	16.12.2016	Krýgl boys	
12	23.12.2016	Nehraje se	Vánoce
13	30.12.2016	Starouš band	Silvestr
14	6.1.2017	Nehraje se	
15	13.1.2017	Merenda	
16	20.1.2017	Tercie	
17	27.1.2017	Starouš band	
18	3.2.2017	Krýgl boys	
19	10.2.2017	Merenda	
20	17.2.2017	Tercie	
21	24.2.2017	Starouš band	
22	3.3.2017	Krýgl boys	
22	10.3.2017	Merenda	
23	17.3.2017	Tercie	
24	24.3.2017	Starouš band	
25	31.3.2017	Krýgl boys	
26	7.4.2017	Všichni	Jam session všech kapel
27	14.4.2017	Nehraje se	Velký pátek

12) 27.9.2016 – Tábor-Škochův dům

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zahrádka restaurace Škochův dům za Žižkově náměstí

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Na poslední chvíli se omluvil Ivan. Zasáhla totiž „vyšší moc“. Sice nevíme přesně jaká, ale s ohledem na to, že Ivan nemá manželku, pak asi skutečně onemocněl...
- B. Merenda začala až krátce po 18. hodině. Sice, smlouva je smlouva, a tak jsme měli hrát od šesti. Jenže Fanda doma zapomněl klíče od všeho a taky mobil, proto těsně před vystoupením si odběhl vyřídit svoji sklerózu. Vše dobře dopadlo (jako vždycky), klíče byly v botníku na chodbě a mobil doma.
- C. Produkci jsme spustili venku s tím, že po hodině se přestěhujeme dovnitř, kde jsme si nachystali „koutek“. Jenže bylo docela teplo, pročež do vnitřních prostorů Škocháče jsme se uklidili až po osmé večerní.
- D. Překvapivě se hrálo velmi dobře, snad díky pódiu (zahrádce) před hospodou a schování pod velkým slunečníkem, se nám naše produkce zdála být akusticky v pořádku.
- E. Zajímaví přítomní a fanoušci: Jana Zelená (+přítel), Marcela+Dušan (přátelé Mii Valertové), Bartáčkovi (rodiče Luboše), Helena Boučková + přátelé (učitelka klavíru a zpěvu v ZUŠ Tábor), Honza Samec (významný a rodinný přítel Vohrady).
- F. Pan Krejčí byl velmi spokojen, bez problémů vyplatil honorář: 2 400 Kč mínus útrata kapely.
- G. Někteří fanoušci dokonce kapele přispěli na honorář (celkem 750 Kč).

Zajímavý moment:

Po přestěhování do vnitřních prostorů Škocháče se hospoda vcelku zaplnila, jelikož někteří venkovní příznivci se stěhovali s kapelou. Uvnitř je díky stropním klenbám poměrně slušná akustika a tak jsme přemýšleli, co vlastně zahrajeme na úvod – aby to bylo decentní, aby to nebylo moc nahlas nebo moc potichu, abychom nenaštvali ostatní hosty, kteří přišli jen povečeřet, abychom... Nakonec to velmi originálně vyřešil Pepa, který navrhl: „Pojďme do nich! Dáme ‘Vše co mám’.“ Takže jsme hosty rozpálili hned v úvodu Koubkovou vyřvávačkou. Vohrada byl hrozně zvědavý na reakci publika po skončení songu. Uklidnil ho pan šéf Krejčí, který spokojeně a s úsměvem tleskal...

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Uslyšíte folkové a C&W songy, lidové a národní písně i známé swingové a jazzové melodie



Úterý 27.9.2016 od 18 hod – Škochův dům Tábor

13) 1.10.2016 – Chýnov

Událost: Setkání „šedesátníků“

Místo: Společenská místnost Kulturního domu Chýnov

Čas: 19:30 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Překvapivě se podle názvu akce nejednalo o hraní důchodcům, nýbrž byl to sraz spolužáků ze Základní školy v Chýnově, kterých většina již dosáhla šedesátky. A Jára Mládek byl jeden z nich. A taky náš věrný chýnovský příznivec Láďa Šalát.
- B. Dorazili jsme kolem sedmé večerní a hned do nás nahustili velmi vydatnou večeři. A protože muzikant má být hladový, tak aby nám dobře slehlo, museli jsme se nutně pustit do kořalek. Vohrada tentokrát neřídil (svezl ho Láďa), pročež navrhl první rundu. Okamžitě se připojil Ivan a později i Jára s Pepou. K půlnoci už jsme rundy přestali počítat...
- C. Hráli jsme v jednom koutě společenské místnosti a akusticky to příliš vydařené nebylo. Nicméně publikum bylo vřelé a tleskalo prakticky po každém songu a leckdy i při sólech Jára. Přirozeně dávali najevo Járovi své sympatie – svému spolužákovi.
- D. Museli jsme být opatrní s dávkováním hudby, jelikož to přece jen byl sraz spolužáků a lidi si chtěli poklábosit.
- E. Přestože jsme umístili kapelu tak, aby bylo dost prostoru pro tančení, lidi se k tomu moc neměli. A to ani při jediném setu lidovek. Nakonec to musel vyřídit Jára. Rozehráli jsme jazzový set a při „Cizinci na pobřeží“ Jára doslova nahnal lidi na taneční parket, když sám šel příkladem a pěkně vytácel jednu ze svých spolužaček.
- F. Těsně před půlnocí se publikum konečně rozšouplo při „Vohradově“ ‘Vše co mám’ a většina pozůstalých trsala na parketu. Tedy přizpůsobili jsme zbytek setu a dali závěrečné pecky typu: Rikatádo, Když náš táta hrál, Ven se dívej, No to se ví.
- G. I přes značnou konzumaci lihovin a piva jsme přesto obdrželi velmi slušný honorář: 1 400 Kč. Vohrada rozdál po 200 Kč Láďovi, Ivanovi a Lubošovi (jako řidičovi).





14) 8.10.2016 – Dobronice u Bechyně

Údlost: Přechutnávka vína

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 18:00 – 03:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Luboš, který byl na služební cestě v Německu. Poprvé v Dobronicích byl s námi Láďa, který se mj. prezentoval skvělým vlastnoručně vyrobeným gulášem.
- B. Tentokrát jsme přechutnávku pojali výrazně „uvolněněji“, protože všichni hudebníci Merendy (kromě Fandy) zde nocovali. Např. Vohrada se ubytoval na chatě č. 12 společně se svoji manželkou a přítelkyní Monikou. A prakticky hned jsme to do sebe začali klopit...
- C. Merenda začala hrát kolem po půl šesté večerní pro cca 40 návštěvníků. Nutno dodat, že bylo „vyprodáno“ – tedy možná kapacita restaurace byla zcela vyčerpaná. Od samého začátku produkce jsme se setkávali s výrazným ohlasem a potleskem publika.
- D. Kolem 18. hodiny Charlie spustil prezentaci, kterou rozdělil do 3 bloků a v přestávkách mezi bloky Merenda vrzla 2-3 kousky.
- E. Po skončení vínové přechutnávky si Charlie, jako obvykle, udělal vlastní prezentaci svého umění na foukací harmoniku. Bylo to skvělé, jak vždy, akorát měl krátký mikrofonní kabel, takže válel „nalepený“ na své minikombo (obrázek).
- F. Pak nás Charlie doprovodil ještě ve speciálně vybrané bluesové sérii. Mj. opět se dávalo Tulácké blues, když po každé sloce měli sóla: Jára, Charlie, Ivan – a to celé znovu. Vyšlo to skvěle. Charlie odjel kolem jedenácté noční.
- G. První větší pauza byla proložena skvělou novou esejí od Pepy:



Intermezzo 10 – Esej: Plzeň je krásné město

Slavnostní projev Dr. Stluky na plzeňském náměstí v červnu 2012 u příležitosti významného výročí započetí výroby logaritmického pravítka právě v Plzni.

Drazí přátelé,

nacházíme se v metropolitním městě západočeského kraje, při jehož vzniku stály čtyři jeptišky - Mže, Radbuza, Úhlava a Úslava. Všechny pocházely z biskupství plzeňské diecéze, které vládl biskup Bartoloměj. Na jeho počest byla v r. 1295 vystavěna na náměstí katedrála. Náměstí má půdorys 139x193m. Tento divný rozměr předpověděla v dávné historii Sibyla, která na tomto místě v roce 2050 viděla islámské spartakiádní vystoupení. Asi tam žádná katedrála již nebude. Jednoduchým výpočtem třeba pomocí právě vzpomínaného logaritmického pravítka lze z rozměru náměstí a rozměru modlitebního koberečku 0,53x0,72 m zjistit, že na náměstí se vejde 70 tisíc islámských věřících. Allahu Akbar!

Zatím ale naše čtyři jeptišky - mimochodem velice pohledné, se vesele potají scházely se svými ctiteli nad plzeňským svahem, kde se oddávaly lehkomyšlnosti a chlípností. Říkávalo se mezi věřícími – škoda, fakt věčná škoda, že jsem to neviděl. Pamětníci dokládají, že se tu milovalo jako o závod. Opravdu jako o závod. Asi i shodou náhod tu později na tomto místě vznikly Škodovy závody. Město se i díky propagátorské činnosti našich jeptišek rychle osidlovalo až na dnešních 170 tisíc obyvatel.

Hlavní ctitelé našich jeptišek se jmenovali Gambrinus, Primus, Pilsner a Chodovar. Jeptišky ovšem moc nedodržovaly pravidla bezpečného sexu a ani zas tak moc nebyly věrné svým hlavním ctitelům, a tak bylo jasné, že pohlavní choroby na sebe nedají dlouho čekat. Naštěstí jim a všem podobně postiženým léčitelka z blízkých Radnic poradila léčivou koupel: velkou kád' s vodou z hlubinného vrtu, kuličky žateckého červeňáku, naklíčený ječmen, nechat prohřát na sluníčku a pak léčivou koupel.

Svatý Bartoloměji stal se zázrak! Tisíce poddaných předstíralo pohlavní choroby, jen aby se dostali do kádí s léčivem a stal se z nich ležák. A tak se začalo léčit ve velkém. Lék, aby se nekazil, byl udržován ve stálé a optimální teplotě, to jest v podzemí. I razili se podzemní chodby a sály. Bylo spočítáno, že se do podzemí vejde 100 000 lidí, kteří se zde mohou léčit na ležáka.

A teď zpět k prorockým slovům Sibyl, která určila rozměr náměstí na oněch 139x193m. Plzeň má 170 000 obyvatel a víc jich asi mít nebude. V roce 2050 jich 70 tisíc vystoupí na islámské spartakiádě na náměstí a 100 000 jich bude ležet jako nemocní ležáci v podzemních chodbách propojených mezi Chodovarem, Gambrinusem, Pilsnerem a odvykací kúrou Primusem.

Drazí přátelé. Plzeň je krásné město!
Děkuji za pozornost.

- H. Další kulturní vložku obstaral host Láďa (matematik). Totiž, tento Láďa si přinesl housle (čehož jsme si samozřejmě hned všimli) a pak se přišel zeptat, zda si s námi může zahrát. Velmi rychle jsme se seznámili, potykali si a Láďa s námi prostě začal hrát. Později udělal entréee svému vlastnímu kulturnímu vstupu, když rozdal „notičky“ a Merenda ho doprovodila v jeho vlastním songu oslavujícím dobronickou přechutnávku.

- I. Kolem půlnoci byl odvezen Fanda. No, a protože zbytek kapely nocoval na místě, flámovali jsme až do půl čtvrté ranní. Nejspíš jsme přehráli celý zpěvník tam a zpátky, ale v jaké kvalitě – to si naštěstí nikdo nepamatuje...



15) 22.10.2016 – Onšov u Humpolce

Událost: Oslava 60 let existence Domova důchodců

Místo: Domov důchodců Onšov

Čas: 16:30 – 18:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Podrobnosti

Oslavte s námi 60 let Domova důchodců Onšov. Na programu je:

od 14:00

- * Pan Maleček přečte dopis rytíři Onešovi
- * Režisér Vlastimil Venclík bude promítat svůj film *Nezvaný host*
- * Úžasné Stamicovo quarteto zahraje Vivaldiho zimu
- * Herec Jan Kačer (Adam) a herečky Nina Divíšková, alternativně Táňa Fischerová (Eva) zahrají hru Vlastimila Venclíka *Hledání ztraceného ráje*.
- * Muzika, Steaky, klobásy, pivo, víno.

POZOR ZMĚNA již od 11:00

Slavnostní koncert Miroslava Smrčky (trubka) a Přemysla Kšicy (varhany) v kostele Sv. Michala. Na programu je 6 skladeb (Bach, Telemann), premiéra sklady věnované DD Onšov jejíž součástí jsou i fanfáry, které se budou používat při slavnostních příležitostech domova.

Minutes:

- A. Jednalo se o výjezdní akci Merendy společně s kapelou mladých hudebníků MexWave, kterou vede Vohrada. Pozvání přišlo od jednoho ze sponzorů MexWave – manželů Vodehnalových z Vilémovic. Akce byla díky šikovnosti pana ředitele Domova důchodců Ing. Václava Jaroše pojata velmi pestře a velkoryse. Totiž, v rámci oslav byla k vidění a slyšení např. chrámová hudba v místním kostele, dále Stamicovo kvarteto zahrálo Vivaldiho Zimu, herečka Táňa Fischerová (namísto avizovaného Jiřího Kačera) spolu s Vlastimilem Venclíkem čtenou formou předvedli hru Hledání ztraceného ráje, promítal se Venclíkův „trezorový“ film Nezvaný host, který se před rokem 1968 natáčel právě na zámku v Onšově.
- B. Po skončení produkce výše jmenovaných protagonistů se na 2 pódii střídala produkce kapel MexWave a Merenda. MexWave vystupovala venku na place před vchodem do zámku (Domova důchodců), Merenda pak ve vnitřním vstupním prostoru, kde předtím excelovalo Stamicovo kvarteto a Táňa Fischerová.
- C. Obě kapely cestovaly 2 zapůjčenými dodávkami, když jednu řídil Vohrada a vezl celkem 9 hudebníků + bicí. V druhé dodávce se přepravovala aparatura pro MexWave a dále 5 hudebníků Merendy. Luboš dopravila jeho žena Lenka + syn Oliver.
- D. Pro Merendu bylo trochu nepříjemné, že kvůli stavění aparatury pro MexWave před oficiálním začátkem akce, jsme museli být na místě před 13. hodinou. A vystoupení se očekávalo až v 16:30. Díky vepřovým hodům a vlídnému podzimu se to dalo přežít.
- E. MexWave zahájila kolem 16. hodiny, ale produkce byla přijata trochu chladněji, protože publikum už bylo unavené předchozí nabitou produkcí. Pak ale následoval asi 40 minutový country blok Merendy, která obecenstvo trochu rozparádila i roztančila.
- F. Je pravda, že příliš lidí už po veškeré kultuře nezbylo, ale asi 20 „pozůstalých“ včetně personálu Domova důchodců si naše vystoupení výrazně užilo. Jára dokonce v personálu objevil svoji švagrovou, se kterou se dlouho neviděl.
- G. Produkci jsme ukončili kolem 18:30 a to výraznou rumovou smrští (kromě řidičů), která se konala kdesi v kuchyni. Kolegiálně se zúčastnili členové obou kapel...

Hezké momenty:

- A. Po ukončení celé produkce pan ředitel poděkoval a sdělil Vohradovi, že se určitě nevidíme naposled. Děkovali i manželé Vodehnalovi a navrhli pozvánku na 20. výročí založení jejich firmy. Vohrada to s díky přislíbil a řekl, že Merenda ráda přijede. Ale pan Vodehnal Vohradu opravil: „Jak, Merenda? Já chci obě kapely...“
- B. Reakce pana Vodehnala na Vohradův děkovný email: „Také děkujeme, byl to pro nás úžasný hudební i lidský zážitek. Jste prostě dobří. Jak říkají od jedné nejmenované kapely "Jsme skromní, ale nejlepší". Viděli jsme, že Vás to všechny baví a to je důležité. Ještě jednou díky, Milan a Jana V.“





16) 4.11.2016 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Proběhlo první vystoupení Merendy v Novém Ráji, jež bylo součástí dohody 4 kapel, které se zde každý pátek střídali v sezóně říjen 2016 až Velikonoce 2017.
- B. Merenda sice vystupovala poprvé, ale Vohrada tu předtím hrál už přesně 30 krát jako host Tercie v posledních 3 letech.
- C. Oproti zvyklostem z vystupování s Tercií hodlala Merenda hrát vstoje, což si prosadila. Jediní sedící byli banjisté: Ivan a Láďa, kteří seděli proti sobě na samém konci „hudebního“ stolu těsně u kapely.
- D. Překvapivě i vypnuli televizi na zadní stěně lokálu, stejně by přes stojící muzikanty na ni nikdo neviděl.
- E. Hrál se nám docela dobře, možná jsme sami byli trochu překvapeni hutným soundem kompletní Merendy. Na takový nářez nebyli v Ráji zvyklí...
- F. Na samý závěr dorazili 3 Vohradovo spolužáci z Gymplu (Roman, Jana a Eva), kteří se později měli stát častými hosty těchto hudebních večerů.
- G. Po dohodě jsme inkasovali 2 400 Kč honoráře, ze kterého se odečetla útrata kapely. A to se mělo taky změnit...

Odhodlaný moment:

Kapela Tercie předchozích 20 (!!!) let hrála v Novém Ráji jakoby „nenápadně“ a kompletně usazená u centrálního stolu. Prostě Tercie byla součástí jakého hospodského ruchu, kde lidi čučeli na sportovní přenosy v TV, bavili se a občas se zahrálo. A tohle měla Merenda změnit, přestože jsme byli varováni: „Neblbněte, v Novém Ráji to není koncert. Když budete stát, budete tím v podstatě lidi rušit. Navíc se někteří chtějí dívat na televizi“. Merenda rozhodně hodlala lidi rušit a úplně nepřijatelné bylo, že kdesi za námi se bude hrát tenis nebo hokej. Prostě jsme si vynutili pozornost. I když na tomto prvním vystoupení to bylo poněkud nezvyklé pro místní publikum, další vystoupení jasně dokázala, že v hlavní roli tady v pátek bude hrát Merenda.

17) 12.11.2016 – Chýnov

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace Holešovna

Čas: 18:30 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Akci jsme pečlivě připravovali, protože měla být oslavou v duchu nedávného 50. vystoupení kapely. Počkali jsme si a slavili tak (mírně opožděné) 55. vystoupení Merendy a to v místě, kde to máme nejraději a kde nás mají nejraději. V Holešovně.
- B. Asi do půl osmé probíhala normální produkce kapely a nikdo z přítomných netušil, co se bude dít. Do té doby byla přítomna i Lubošova manželka Lenka a jejich skvělý syn Oliver.
- C. A pak to přišlo... Nejdříve Vohrada držel řeč, ve které vysvětlil, že dnes bude velká oslava. A opět si neodpustil „numerologický výlet“: „Přátelé, dnes společně s vámi oslavíme 55. vystoupení Merendy. A ta **pětka** nás momentálně silně provází. Posuďte sami: za **pět** měsíců to bude přesně **pět** let, kdy Merenda poprvé veřejně vystoupila.

Bylo na oslavě mých **padesátin**. Takže doufám, že Merenda vystoupí za **pět** měsíců i na oslavě mých **pětapadesátin**. A to bude Merendě přesně **pět** let. Dnes je 12.11. Když sečtete jednotlivé číslice tohoto data, dostanete číslo **pět**. A když jsme s muzikou začínali, zakládajících členů Merendy bylo **pět**. A tak dále... Jistě by se našly i další **pětky**, které se hodí k dnešnímu dni. Ale to není důležité. Důležité je to, že dnes s vámi v plné síle můžeme oslavit tuto událost a já připíjím Merendě na mnoho dalších jubileí, ve kterých se objeví ona **pětka**. Vám všem ostatním děkuji za vaši přízeň a připíjím vám na zdraví.“

- D. Chvilí předtím obsluha nenápadně roznesla šampaňo všem přítomným hostům a pak jsme pozvedli číše.
- E. Vzápětí se rozrazily dveře z kuchyně a vystartoval náš kamarád Láďa Šalát s nádherným dortem, který byl uprostřed ozdoben číslicí 55. Láďa měl na hlavě nápadnou buřinku, kterou náhle sundal a v krátkém projevu vysvětlil přítomným, že se nebude bránit tomu, když každý něco „dá do klobouku na muziku“. Nakonec vybral přes 3 000 Kč.
- F. Mezitím se uskutečnily soukromé gratulace kapele od různých příznivců a bylo to velmi milé.
- G. Až do konce pak panovala skvělá atmosféra, jak bývá v Holešovně dobrým zvykem. Hospodu jsme opouštěli asi hodinu po půlnoci. Vohradu odvezl Láďa, ostatní přesporní mládence pak přímo pan majitel Holešovny (zdarma).
- H. Vybrali jsme do klobouku 3 000 Kč, ale náklady na dort + šampíko činily 2 000 Kč.





Hezké momenty:

Manželka Jára Svatava předala kapele váček s 55 zlatými (čokoládovými) mincemi. Švagrová Jára Dáša předala Vohradovi velkou obálku s gratulací podepsanou snad všemi fanoušky z Holešovny. A pak taky dala každému členovi obálku s rébusem:

Čtverák

Štěstí

Čtverák

Štěstí

Čtverák

Štěstí

Čtverák

Štěstí

Dáte se poddat?

Jedná se o citát Jaroslava Seiferta: Čím větší čtverák, tím větší štěstí.

18) 2.12.2016 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dnes chyběl Luboš, jehož hokejové mužstvo nenašlo náhradního brankáře. A když je někdo jediný, kdo může, tak prostě musí (chytat).
- B. Popravdě, toto vystoupení jsme očekávali trochu s rozpaky, protože jsme nebyli po prvním vystoupení před měsícem úplně přesvědčeni, že tady je to správné hraní pro nás. Ale publikum nám dalo na vědomí, že jsme tu dobře...
- C. Výraznými přítomnými fanoušky byla Mia Valertová+5 jejích přátel, kteří se významně zasloužili o vytvoření příjemné atmosféry. Takže během produkce Merendy většina přítomných zpívala a místy se dokonce i tančilo.
- D. Mia v průběhu večera sdělila Vohradovi, že k tomuto lokálu má citové pouto. Totiž, její „tatíček“ Rol a její brácha Jirka sem často chodili na pivo. Byla to jejich oblíbená hospoda.
- E. Měli jsme úplně nabito a myslím, že se posluchači velmi dobře bavili.
- F. „Šantánové“ fotografie poskytl Mia Valertová, která je vlastnoručně pořídila.



Pochvalný moment:

Jeden Vohradův kamarád se krátce po tomto vystoupení kdesi potkal s majitelem Nového Ráje panem Volenou. A ten mu prý vyprávěl o tom, jak v jeho hospodě se od října na pravidelném živém hraní každý pátek střídají 4 kapely. „Člověče, ale když v Ráji hraje Merenda, tak je vždycky plno...“. Tuto informaci nezávisle potvrdil i Pepa.

Intermezzo 11 – Vánoční zkouška dne 20.12.2016

Minutes:

- A. Byli jsme kompletní už 17:45. Hlavním dodavatelem občerstvení byl Láďa Lukáš, který dovezl výtečně vyuzený: bok, krkovici i kýtu. Ostatní donesli další pochutiny jako klobásky, sýry, zeleninu... a spoustu piv.
- B. Přestože Láďa, Pepa i Luboš dorazili autem, všichni jsme si připili výtečnou Metaxou a Vohrada měl hodnotící projev. Z něj vyjímáme toto: „Která ze současných tábořských kapel našeho typu se může pochlubit stálým zájmem pořadatelů v rozdílných 5 lokalitách? Mám na mysli: Holešovnu, Zpívání na Beneši, Sokolskou plovárnu,

Škochův dům a nejnověji Nový Ráj. Zdá se, že momentálně patříme k nejžádanějším kapelám na Táborsku.“

- C. Aby Vohrada podtrhl tento úspěch, seznámil přítomné se „šmírákem“ nového webu pro Merendu, díky němuž bude Merenda a její akce dostupnější veřejnosti. A též bude připraven odkaz na Facebooku.
- D. Kromě toho Vohrada „vyprázdnil“ kapelní fond a nechal v něm pohotovostních 5 000 Kč. Zbytek peněz se rozdělil mezi členy Merendy dle klíče, jehož výsledkem byly tyto částky ve „vánočních“ obálkách (v Kč):

Láďa	750		Jára	2400
Ivan	1350		Fanda	400
Pepa	2400		Luboš	2000

- E. Fanda si nechal vyplatit svůj podíl 2 000 Kč již na vystoupení v Novém Ráji 2.12.2016. Do všech částek byl zahrnutý i honorář 400 Kč pro každého (kromě Luboše) za vystoupení v Novém Ráji 2.12.2016.
- F. Celkem Vohrada vyplatil 9 300 Kč. Vánoce musejí být štědré...
- G. Pepa navrhl nový a výkonnější koncept práce na zkouškách. Spočívá v tom, že na každé zkoušce přesně stanovíme, co nového se bude hrát na zkoušce příští. A všichni by měli přijít dobře připraveni. Podtrhuje tím známou věc: na zkouškách se nelze nové věci učit, zkouška je určena pro sehrání kapely.
- H. Kromě toho jsme si i vrzli: Rovnou (B dur s klarinetem), Hledám děvče na neděli, Fajn džob, Marta...
- I. Vše probíhalo ve velmi skvělé a družné atmosféře, což se stalo dobrým interním projevem kapely. Přestože Jára dorazil neskutečně unaven a Ivan nemocen, užili jsme si spoustu legrace.
- J. Po desáté večerní jsme si potřásli pravicemi, popřáli vše dobré o Vánocích i v roce 2017 a pokojně se rozešli.

